

दानिएलको पुस्तक - एकाउन्नौं संख्या

पाल्मोनी: दानिएल र प्रकाशको पुस्तकमा समय र भाषाका अधिपतिको अनावरण

Jeff Pippenger

2024-01-15

दानिएल अध्याय आठका पद तेह्र र चौधमा “बोल्ने एक जना निश्चित पवित्र” भनी उल्लिखित व्यक्ति पाल्मोनीको रूपमा ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तकमा ख्रीष्टलाई अल्फा र ओमेगा भनेर परिचित गराइएको छ, जसले अन्य अद्भुत सत्यहरूसँगै ख्रीष्टलाई अद्भुत भाषाविद्को रूपमा चिनाउँछ; र दानिएल तथा प्रकाशका पुस्तकहरूले संयुक्त रूपमा ख्रीष्टलाई समय र भाषाका स्वामीको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। पाल्मोनी (गोप्य कुराहरूका संख्या निर्धारण गर्ने) को रूपमा ख्रीष्टले आफ्नो चरित्रको यस गुणलाई ती दुई पदहरूमा प्रकट गर्नुको महत्त्व र गहिराइ के हो—जिनले एडभेन्टादको केन्द्रीय स्तम्भ स्थापना गर्छन्—त्यो बुझ्नु मानव क्षमताभन्दा परको कुरा हो; तर गोप्य कुराहरूका संख्या निर्धारण गर्नेले प्रकट गर्न छनौट गर्नुहुने रहस्यहरूलाई चिन्नु र रक्षा गर्नु हाम्रो जिम्मेवारी हो।

गुप्त कुराहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकै हुन्; तर प्रकट गरिएका कुराहरू हामी र हाम्रा सन्तानहरूका निम्ति सदा-सर्वदा हुन्, ताकि हामी यस व्यवस्थाका सबै वचनहरू पालन गर्न सकौं। व्यवस्थाविवरण २९:२९।

प्रकट गरिएको एउटा रहस्य यो हो कि रहस्यहरूको गणना गर्ने (पाल्मोनी) नै “बोल्ने त्यो एक पवित्रजन” हुनुहुन्छ, र उहाँले आफूलाई प्रकट गर्नुहुने ती दुई पदहरूमा एडभेन्टादको केन्द्रीय स्तम्भ पहिचान गरिएको छ। ती दुई पदहरूमा अद्भुत गणनाकर्ताले “ज्ञानको वृद्धि” लाई चिन्हित गर्नुहुन्छ, जसलाई उहाँले, यहूदाको कुलका सिंहको रूपमा, सन् १७९८ मा खोलिदिनुभयो। ती दुई पदहरूमा “ज्ञानको वृद्धि” को प्रतिनिधित्व गर्ने मिलरको सपनाका रत्नहरू, पाल्मोनीका हातको निर्देशनद्वारा, हबक्कूकका दुई पाटीहरूमा प्रकाशित गरिए।

तब मैले एक जना पवित्र जन बोलिरहेको सुनेँ, र अर्को पवित्र जनले बोल्ने त्यस निश्चित पवित्र जनलाई भने, दैनिक बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, अनि पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई कुल्चीमिल्ची पारिनलाई सुम्पिने विषयको यो दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ? अनि उनले मलाई भने, दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ। दानिएल ८:१३, १४

दानिएलले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको अगमवाणीमय दर्शन प्राप्त गरेपछि, र त्यसपछि तेह्रौं र चौधौं पदहरूमा स्वर्गीय संवाद सुनेपछि, उनले “दर्शन” बुझ्न खोजे।

अनि यस्तो भयो कि जब मैले, अर्थात् मैले दानिएलले, त्यो दर्शन देखेँ र त्यसको अर्थ खोजेँ, तब, हेर, मेरो सामुन्ने एक जना मानिसको जस्तो रूप भएको खडा थियो। अनि मैले उलाईका किनारहरूका बीचबाट एक मानिसको स्वर सुनेँ, जसले पुकारेर भन्यो, “गब्रिएल, यस मानिसलाई यो दर्शन बुझाइदेऊ।” दानिएल ८:१५, १६।

दानियलले बुझ्न खोजिरहेको “दर्शन” भनेको “chazon” दर्शन हो, तर गब्रिएललाई दानियललाई बुझाउन भनिएको दर्शन भने “mareh” हो। प्रत्येक तथ्यको आफ्नै सम्बन्ध र महत्त्व हुन्छ, र यदि यो तथ्य छुट्यो भने, यस खण्डको संरचना र आशय मूलतः नष्ट हुन्छ। पद पन्ध्रमा, जब दानियलले “chazon” दर्शन बुझ्न खोज्छ, “mareh” लुकेको हुन्छ, तर तैपनि प्रतिनिधित्व गरिएको हुन्छ; किनकि “मानिसको रूप” (गब्रिएल) भन्ने वाक्यांशमा हिब्रू शब्द “mareh” लाई “रूप” भनेर अनुवाद गरिएको छ। पद पन्ध्रमा “दर्शन” भनेर अनुवाद गरिएका दुवै शब्द उपस्थित छन्। दानियलले पद पन्ध्रमा “chazon” बुझ्न खोज्छ, तर पाल्मोनीले पद सोह्रमा गब्रिएललाई दानियललाई “mareh” बुझाउन आज्ञा दिन्छ। यी दुई पदहरूको विन्यास उद्देश्यपूर्ण छ, र यसले यी दुई शब्दबीचको सम्बन्ध र भिन्नतालाई जोड दिन्छ।

पल्मोनी नै गब्रिएललाई दानिएललाई “मारेह” बुझाइदिन आदेश दिनुहुन्छ, किनकि गब्रिएललाई आदेश दिनुहुने उहाँ नै पानीमाथि उभिनुहुने एक हुनुहुन्छ, र गब्रिएलले उहाँको स्वर सुने, “उलैका किनारहरूका बीचबाट मानिसको स्वर।” किनारहरूका बीचबाट बग्ने त उलै नदी नै हो, र धर्मशास्त्रमा पानीमाथि उभिनुहुने ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ। यस तथ्यसँगै अर्को तथ्य पनि छ, अर्थात् ख्रीष्ट, प्रधानदूतको रूपमा, स्वर्गदूतहरूलाई आदेश दिनुहुने एक हुनुहुन्छ। किनारहरूका बीचको स्वर, पद तेह्रको “त्यो एक जना पवित्र” को स्वर हो, र दानिएललाई “मारेह” दर्शन बुझाइदिन गब्रिएललाई आदेश दिने वचन उहाँकै हो। दानिएलको अध्याय बाह्रमा, ख्रीष्ट फेरि एकपटक नदीका किनारहरूका बीचमा हुनुहुन्छ। अध्याय बाह्रमा उहाँ सनको वस्त्रमा पहिरिनुभएको हुनुहुन्छ, र सदासर्वदा जीवित रहनुहुने उहाँकै शपथ खानुहुन्छ।

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्त्यको समयसम्म मोहर लगाइराख; धेरै जना यताउता दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान बढाइनेछ। तब म दानिएलले हेर्ने, र हेर, त्यहाँ अरू दुई जना उभिएका थिए—एक जना नदीको किनारको यस पारि, र अर्को जना नदीको किनारको त्यस पारि। अनि एक जनाले सनको वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई, जो नदीका पानीमाथि थिए, भने, “यी आश्चर्यकर्महरूको अन्त्य हुन अझ कति समय लाग्नेछ?” तब मैले सनको वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई, जो नदीका पानीमाथि थिए, सुनें, जब उनले आफ्नो दाहिने हात र देब्रे हात स्वर्गतर्फ उठाए, र सधैंभरि जीवित रहनुहुनेको नाउँमा शपथ खाए कि यो एक समय, दुई समय, र आधा समयसम्म हुनेछ; र जब उनले पवित्र जनहरूको शक्ति तितरबितर पार्ने कार्य पूरा गरिसकेका हुनेछन्, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्। दानिएल 12:4-7।

“सुती लुगामा पहिरिनुभएको, जो नदीको जलमाथि हुनुहुन्थ्यो” भन्ने मानिसले “आफ्नो दाहिने हात र आफ्नो देब्रे हात स्वर्गतर्फ उठाउनुभयो, र सधैंभरि जीवित रहनुहुने उहाँकै नाममा शपथ खानुभयो,” अनि उहाँ उही मानिस हुनुहुन्छ, जसले आठौँ अध्यायमा गब्रिएललाई आज्ञा गर्नुभयो। प्रकाशको पुस्तकको दशौँ अध्यायमा ख्रीष्टले पनि आफ्नो हात उठाउनुभयो र सधैंभरि जीवित रहनुहुने उहाँकै नाममा शपथ खानुभयो, तर त्यहाँ उहाँ जल र पृथ्वी दुवैमाथि उभिनुभएको छ।

मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतर्फ उठायो, र सदा-सर्वदा जीवित रहनुहुने, स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै थोक, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोक, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै थोक सृष्टि गर्नुहुनेको नाउँमा उसले शपथ खायो कि अब उपरान्त समय रहनेछैन। प्रकाश 10:5, 6।

प्रकाशको पुस्तकको दसौँ अध्यायका पराक्रमी स्वर्गदूत पाल्मोनी नै हुन्, जसले आठौँ अध्यायमा नदीका दुवै किनाराहरूको बीचबाट गब्रिएलसँग कुरा गर्नुभयो, र बाह्रौँ अध्यायमा “आश्चर्यकर्महरू” को “अन्त” कहिले हुनेछ भनी निर्दिष्ट गर्नुभयो। प्रकाशको पुस्तकको दसौँ अध्यायमा, “सिंह” झैं गर्जन गर्ने उहाँ नै हुनुहुन्छ, किनकि त्यहाँ उहाँलाई यहूदाको कुलको सिंहको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

अनि प्राचीनहरूमध्ये एकजनाले मलाई भने, नरोऊ; हेर, यहूदाको कुलको सिंह, दाऊदको मूल, त्यस पुस्तकलाई खोल्न र त्यसका सातवटा मोहरहरू खोल्न विजयी हुनुभएको छ। अनि मैले हेर्ने, र हेर, सिंहासनको बीचमा र ती चार जीवित प्राणीहरूको बीचमा, र प्राचीनहरूको बीचमा, मारिएको जस्तो एउटा थुमा उभिएको थियो, जसका सातवटा सिङ र सातवटा आँखाहरू थिए; ती सारा पृथ्वीभरि पठाइएका परमेश्वरका सात आत्माहरू हुन्। अनि उहाँ आउनुभयो र सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको दाहिने हातबाट त्यो पुस्तक लिनुभयो। प्रकाश 5:5-7।

यहूदाको कुलको सिंहको रूपमा, ख्रीष्ट त्यो थुमा हुनुहुन्छ जसले सात मोहरले मोहरबन्द गरिएको पुस्तक खोल्न विजय प्राप्त गर्नुभयो। चाहे उहाँ दानिएलको पुस्तकमा पानीमाथि हिँडिरहनुभएको हुनुहोस्, वा प्रकाशमा उहाँको एउटा खुट्टा समुद्रमाथि र अर्को पृथ्वीमाथि रहेको होस्, ती प्रत्येक भविष्यसूचक प्रतिरूपहरू भविष्यसूचक समयसँग सम्बन्धित छन्। अनि यहूदाको कुलको सिंहको रूपमा, ख्रीष्टले आफ्नो वचनलाई मोहरबन्द पनि गर्नुहुन्छ र मोहर खोल्नु पनि हुन्छ। जसरी उहाँले दानिएलको पुस्तकलाई मोहरबन्द गर्नुभयो, त्यसरी नै उहाँले प्रकाश अध्याय १० मा भएका सात गर्जनहरूलाई पनि मोहरबन्द गर्नुभयो।

“यूहन्नालाई शिक्षा दिने त्यो पराक्रमी स्वर्गदूत येशू ख्रीष्ट स्वयं बाहेक अरू कोही थिएनन्। उहाँले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि र बायाँ खुट्टा सुख्खा भूमिमाथि राख्नुले शैतानसँगको महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा उहाँले निर्वाह गरिरहनुभएको भूमिकालाई प्रकट गर्दछ। यो अवस्थाले समस्त पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च शक्ति र अधिकारलाई जनाउँछ। यो विवाद युगौंयुगदेखि अझ प्रबल र दृढ बन्दै आएको थियो, र अन्तिम दृश्यहरूसम्म त्यसरी नै चलिरहनेछ, जब अन्धकारका शक्तिहरूका कुशल कार्यकलापहरू आफ्नो चरमसीमामा पुग्नेछन्। शैतान, दुष्ट मानिसहरूसँग एकीकृत भई, सत्यको प्रेम ग्रहण नगर्ने सारा संसार र मण्डलीहरूलाई छल गर्नेछ। तर त्यो पराक्रमी स्वर्गदूतले ध्यानाकर्षण गराउनुहुन्छ। उहाँ ठूलो स्वरले कराउनुहुन्छ। सत्यको विरोध गर्न शैतानसँग एकजुट भएकाहरूलाई उहाँले आफ्नो स्वरको शक्ति र अधिकार देखाउनुहुनेछ।”

“यी सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारण गरेपछि, सानो पुस्तकको सम्बन्धमा दानिएललाई जस्तै यूहन्नालाई पनि यो आज्ञा दिइन्छ: ‘ती कुराहरू मुहर लगाऊ, जुन सात गर्जनहरूले उच्चारण गरेका छन्।’ यी भविष्यका घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्, जो आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्। दानिएल दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछ। यूहन्नाले सानो पुस्तकलाई अमुहरित देख्छ। तब दानिएलका अगमवाणीहरूले संसारलाई दिइनुपर्ने पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूमा आफ्नो उचित स्थान पाउँछन्। सानो पुस्तकको अमुहरण समयसम्बन्धी सन्देश थियो।”

“दानियेल र प्रकाशको पुस्तक एउटै हुन्। एउटा भविष्यवाणी हो, अर्को प्रकाशन; एउटा मुद्राले बन्द गरिएको पुस्तक हो, अर्को खोलिएको पुस्तक। यूहन्नाले ती रहस्यहरू सुने, जुन गर्जनहरूले उच्चारण गरेका थिए, तर तिनलाई ती लेख्नु नहुने आज्ञा दिइयो।”

“सात गर्जनहरूमा व्यक्त गरिएको यूहन्नालाई दिइएको विशेष ज्योति भनेको प्रथम र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशान्तर्गत घटित हुने घटनाहरूको एक चित्रण थियो।” द सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट बाइबल कमेन्टरी, खण्ड ७, १७१।

पानीमाथि हुनुहुने आठौँ र बाह्रौँ अध्यायका पल्मोनी, अर्थात् पुरुषको रूपमा प्रतिरूपित ख्रीष्ट, आफ्ना हातमा सानो पुस्तक लिई हुनुहुने पराक्रमी स्वर्गदूत पनि हुनुहुन्छ। उहाँ यहूदाको कुलका सिंह हुनुहुन्छ, जसले आफ्नो वचनलाई मुद्रित गर्नुहुन्छ र मुद्राबाट खोल्नुहुन्छ, र उहाँ नै गब्रिएललाई आज्ञा दिनुहुने हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ प्रधानस्वर्गदूत मीकाएल हुनुहुन्छ।

तर प्रधानदूत माइकलले, जब मोशाको शरीरको विषयमा शैतानसँग विवाद गर्दै थिए, तिनको विरुद्ध निन्दात्मक दोषारोपण गर्न साहस गरेनन्, तर भने, “परमप्रभुले तँलाई हप्काऊन्।” यहूदा १:९।

मिखाएल ख्रीष्टको नाम हो, र त्यो नामले उहाँ केवल स्वर्गदूतहरूको सेनापति मात्र होइन, तर पुनरुत्थान गराउने सामर्थ्य हुनुहुने पनि हुनुहुन्छ भन्ने जनाउँछ। मिखाएल नामको अर्थ “परमेश्वरजस्तो को छ?” हो। जब नबूकदनेसरले भट्टीमा ती तीन जना योग्य पुरुषहरूसँग परमेश्वरका पुत्रजस्तै एक जनालाई देखे, उनले मिखाएललाई देखेका थिए। अनि प्रधानदूत मिखाएल परमेश्वरका जनहरूका राजकुमार पनि हुनुहुन्छ, जसको विरुद्ध मूर्तिपूजक रोमको सानो सीडले दानियेल अध्याय आठ, पद एघारको परिपूर्तिमा क्रूसमा आफ्नो महिमा बढायो।

तर म तँलाई सत्यको धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा देखाइदिनेछु; अनि यी कुराहरूमा तिम्रो प्रधान मीकाएल बाहेक मसँग दृढ रहने अरू कोही छैन। दानिएल १०:२१

मिखाएल नै स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुन्छ, मृतकहरूलाई पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ, र कृपाकाल कहिले समाप्त हुन्छ भन्ने निर्णय गर्नुहुन्छ।

“‘अनि त्यस समयमा मीकाएल खडा हुनेछन्, त्यो महान् अधिपति, जो तिम्रा प्रजाका सन्तानहरूको पक्षमा खडा हुन्छन्; र यस्तो संकटकाल आउनेछ, जस्तो कि जाति उत्पन्न भएदेखि त्यही समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; र त्यस समयमा तिम्रा प्रजा छुटकारा पाउनेछन्, प्रत्येक जन जो पुस्तकमा लिखिएको भेटिनेछ।’ जब यो संकटकाल

आउँछ, प्रत्येक मामला निर्णय भइसकेको हुन्छ; त्यसपछि पश्चात्ताप नगर्नेहरूका लागि अब अनुग्रहको समय रहँदैन, दया पनि रहँदैन। जीवित परमेश्वरको छाप उहाँका प्रजामाथि रहेको हुन्छ। यो सानो बाँकी समूह, जसले अजिङ्गरका सेनाद्वारा पंक्तिबद्ध गरिएका पृथ्वीका शक्तिहरूसँगको प्राणघातक संघर्षमा आफूलाई रक्षा गर्न असमर्थ हुन्छ, परमेश्वरलाई आफ्नो रक्षा बनाउँछ। सर्वोच्च सांसारिक सत्ताद्वारा यो आदेश जारी गरिएको छ कि तिनीहरूले पशुको आराधना गर्नुपर्छ र सतावट तथा मृत्युदण्डको भयान्तर्गत उसको छाप ग्रहण गर्नुपर्छ। परमेश्वरले अहिले नै आफ्ना प्रजालाई सहायता गरून्, किनकि उहाँको सहायता बिना त्यस्तो भयङ्कर संघर्षमा तिनीहरूले त्यस बेला के गर्न सक्लान्!” Testimonies, volume 5, 212.

यहूदा कुलको सिंहले अन्तिम रूपमा खोल्नुहुने रहस्य येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, र यसमा यो पनि समावेश छ कि उहाँ आफ्ना भविष्यवाणीमय वचनका प्रत्येक तत्त्वको योजना र संरचनाको नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ। जलमाथि उभिनुभएको सनको वस्त्र लगाउनुभएको पुरुष, जसले आफ्नो हात उठाउनुहुन्छ र सदासर्वदा जीवित रहनुहुने उहाँकै नाममा शपथ खानुहुन्छ, र जो सिंहझैँ गर्जन गर्नुहुन्छ, जसका कारण सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गर्छन्, उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले दानिएलको पुस्तकलाई मोहर लगाउनुहुन्छ र प्रकाशको सात गर्जनहरूलाई पनि मोहर लगाउनुहुन्छ। उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले सात मोहरले मोहर गरिएको पुस्तक खोल्नुहुन्छ, जससँग पुनरुत्थान गराउने शक्ति छ, र जो उभिनुहुने र अनुग्रहकालको अन्त्यको घोषणा गर्नुहुने महान् प्रधान हुनुहुन्छ। जब पाल्मोनीले गब्रिएललाई दानिएललाई “mareh” दर्शन बुझाइदिन आज्ञा गर्नुभयो, उहाँले ठीक त्यही अर्थ राख्नुभएको थियो।

उहाँले दानियेललाई “चाजोन” दर्शन बुझाइदिन गब्रिएललाई आज्ञा गर्नुभएन। “चाजोन” दर्शन भनेको दानियेल अध्याय आठ, पद एकदेखि बाहसम्म पाइने बाइबलीय भविष्यवाणीका राज्यहरूको दर्शन हो, र यही त्यही “दर्शन” पनि हो जसको उल्लेख पद तेहमा अवधिसम्बन्धी प्रश्नभित्र गरिएको छ। “दर्शन कति समयसम्म रहनेछ?” “चाजोन” दर्शनले दैनिक (पैगानवाद) र विनाश ल्याउने अपराध (पापसत्ता) सम्बन्धी शक्तिहरूलाई जनाउँछ, जसले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चन्छन्।

तब मैले एक पवित्र जनलाई बोल्दै गरेको सुनें, र बोल्ने त्यस विशेष पवित्र जनलाई अर्को पवित्र जनले भन्यो, “नित्य बलिदान, र उजाड पार्ने अपराधको विषयमा भएको दर्शन— जसले पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई पैतलामुनि कुल्चिदिन्छ— कहिलेसम्म रहनेछ?” दानिएल ८:१३.

ख्रीष्ट, पाल्मोनी (अद्भुत गणनाकर्ता) को रूपमा, “खाजोन” दर्शन कति समयसम्म रहनेछ भनी सोधिन्छ, र उहाँ उत्तर दिनुहुन्छ, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; तब पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” त्यसपछि दानियलले “खाजोन” दर्शन बुझ्न चाहन्छन्, जुन “नित्य बलिदान, र उजाड पार्ने अपराध, जसद्वारा पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई खुट्टामुनि कुल्चिदिनेछ” भन्ने विषयसँग सम्बन्धित छ। तर गब्रिएललाई दानियलले “मारेह” दर्शन बुझ्नु भनी आज्ञा दिइन्छ। प्रत्येक तथ्यको परमेश्वरको वचनमा आफ्नै महत्त्व हुन्छ। “मारेह” दर्शन भनेको पद छब्बीसमा पहिचान गरिएको साँझ र बिहानहरूको दर्शन हो।

“साँझ र बिहानको जुन दर्शन तिमीलाई भनिएको थियो, त्यो सत्य हो; यसकारण त्यस दर्शनलाई मोहर लगाएर बन्द गरिदेऊ, किनकि त्यो धेरै दिनपछिको निम्ति हो।” दानियेल ८:२६

“दर्शन” भन्ने शब्द पदमा दुई पटक उल्लेख गरिएको छ। पहिलो सन्दर्भ “mareh” दर्शन हो र दोस्रो “chazon” दर्शन हो। “mareh” दर्शन “साँझ र बिहानहरू” को दर्शन हो। “साँझ र बिहानहरू” भन्ने हिब्रू अभिव्यक्ति बाइबलमा प्रायः पाइन्छ, र पद छब्बीसमा जस्तै, यसलाई सधैं “साँझ र बिहानहरू” नै भनेर अनुवाद गरिन्छ। बाइबलमा यसलाई “साँझ र बिहानहरू” भन्दा भिन्न रूपमा अनुवाद गरिएको एक मात्र स्थान पद चौध हो, जहाँ यसलाई केवल “दिनहरू” भनेर अनुवाद गरिएको छ। पद चौधको वास्तविक हिब्रू यसरी पढिनेछ: “तेइस सय साँझहरू र बिहानहरूसम्म।”

एडभेन्टवादको केन्द्रीय स्तम्भ भएको पद, परमेश्वरको वचनमा एउटै मात्र यस्तो पद हो जहाँ “साँझ र बिहानहरू” लाई सरल रूपमा “दिनहरू” भनेर व्यक्त गरिएको छ। प्रत्येक तथ्यको आफ्नै महत्त्व छ, र यदि अरू केही होइन भने,

कम्तीमा यति त स्पष्ट छ कि पल्मोनीले जानाजानी उक्त पदलाई विशेष जोड दिइरहेका थिए। उहाँले त्यसो यसरी गर्नुभयो कि किङ्ग जेम्स बाइबलका अनुवादकहरूको मनलाई उहाँले आफ्नो वचनमा सधैं लेखिने तरिकाभन्दा भिन्न रूपमा उक्त वाक्यांश लेख्न प्रेरित गर्नुभयो। यस तथ्यबाट निकालिनुपर्ने निष्कर्ष यो हो कि जब गब्रिएललाई दानिएललाई “mareh” दर्शन बुझाउन भनिन्छ, तब उनलाई 1844 को प्रकट हुने दृश्यको दर्शन दानिएललाई बुझाउन भनिएको हो, न कि पवित्रस्थान र सेनाको पैतालामुनि कुल्चाइसम्बन्धी “chazon” दर्शन।

“साँझ र बिहानहरू” को दर्शन त्यो प्रकटतासँग सम्बन्धित छ, जुन सन् 1844 को अक्टोबर 22 मा पवित्रस्थानको शुद्धीकरण आरम्भ हुँदा भयो। सन् 1844 को अक्टोबर 22 को प्रकटताको दर्शन पवित्रस्थानको पैतालामुनि कुल्चाइएका अवस्थाबारे होइन, तर पवित्रस्थानको शुद्धीकरणबारे हो। के त्यस मितिमा कुनै भविष्यसूचक प्रकटता भएको थियो?

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका निम्ति, दानियल 8:14 मा देखाइएझैं, ख्रीष्ट हाम्रो महायाजकका रूपमा परमपवित्र स्थानमा आउनु; दानियल 7:13 मा प्रस्तुत गरिएझैं, मानिसको पुत्र प्राचीनदिनकहाँ आउनु; तथा मलाकीले भविष्यवाणी गरेझैं, प्रभु आफ्ना मन्दिरमा आउनु—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती 25 को दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टले वर्णन गर्नुभएको वरको विवाहमा आगमनद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

गेब्रियललाई 22 अक्टोबर, 1844 मा उहाँको मन्दिरमा ख्रीष्टको भविष्यसूचक प्रकटतालाई दानिएलले बुझ्ने गरी गराउन निर्देशन दिइएको थियो। यही कारणले गेब्रियलले दानिएललाई 22 अक्टोबर, 1844 को मितिको दोस्रो साक्षी दिए, किनकि गेब्रियलले प्रत्येक बाइबल लेखकलाई अगुवाइ गर्नुभएको थियो जसले त्यो सत्य दुई जनाको साक्षीमाथि स्थापित हुन्छ भनी पहिचान गराउने बाइबलीय सिद्धान्तको कुनै न कुनै रूप अभिलेख गरे। यदि गेब्रियलले दानिएललाई 22 अक्टोबर, 1844 बुझ्ने गरी गराउनु थियो भने, “प्रकटताको दर्शन” स्थापित गर्न उहाँलाई दोस्रो साक्षी आवश्यक पर्ने थियो।

गब्रिएलले आफ्नो कार्य दानिएलको “chazon” दर्शनलाई बुझ्ने चाहनालाई पहिले सम्बोधन गरेर आरम्भ गर्छन्, र उनले यसो गर्दा “chazon” दर्शन भनेको 1798 मा “अन्त्यको समय” मा समाप्त हुने दर्शन हो भनी पहिचान गर्छन्।

अनि मैले उलाई का किनाराहरूको बीचबाट एउटा मानिसको स्वर सुनेँ, जसले पुकार गरेर भन्यो, गब्रिएल, यस मानिसलाई यो दर्शन बुझाइदेऊ। तब ऊ म उभिएको ठाउँनजिक आयो; र जब ऊ आयो, म भयभीत भएँ, र मुँहभुईँ परें; तर उसले मलाई भन्यो, हे मानिसका पुत्र, बुझ; किनकि यो दर्शन अन्तको समयमा हुनेछ। दानियल ८:१६, १७।

अघिल्लो पदमा रहेको “दर्शन”, अर्थात् “अन्त्यको समयको” दर्शन, “खाजोन” दर्शन हो, र दानिएलको पुस्तकमा “अन्त्यको समय” भनेको सन् १७९८ हो। यही त्यो “दर्शन” हो जसलाई दानिएलले बुझ्न खोजेका थिए, तर यो त्यो “दर्शन” थिएन जसलाई गब्रिएललाई दानिएललाई बुझाउन भनिएको थियो। त्यसका लागि गब्रिएलले दोस्रो साक्षी प्रस्तुत गर्नेछन्।

यसकारण ऊ म उभिएको ठाउँनजिक आयो; र जब ऊ आयो, म डराएँ, र आफ्नो मुखैमा भुईँमा लडें; तर उसले मलाई भन्यो, हे मानिसका सन्तान, बुझ; किनकि यो दर्शन अन्तको समयमा पूरा हुनेछ। अब जब ऊ मसँग बोल्दै थियो, म आफ्नो मुख भुईँतिर फर्काएर गहिरो निद्रामा परिरहेको थिएँ; तर उसले मलाई छोयो, र सीधा उभ्यायो। अनि उसले भन्यो, हेर, क्रोधको अन्तिम समयमा जे हुनेछ, म तिमीलाई त्यो जान्ने गराउनेछु; किनकि तोकिएको समयमा अन्त हुनेछ। दानिएल 8:17-19.

गब्रिएलले दानिएललाई “हेर” भन्दै सूचित गरेर आफ्नो कार्यभार ग्रहण गर्छन्, जसद्वारा उनले दानिएललाई अर्को तथ्यलाई विचार गर्न भनिरहेका छन्। त्यो अर्को तथ्य यो हो कि लेवीव्यवस्था २६ का दुईवटा “सात-सात समय” मध्येको “अन्तिम रोष” सन् १८४४ मा समाप्त हुन्छ। “अन्तिम रोष” लाई प्रत्यक्ष रूपमा समयसम्बन्धी भविष्यवाणीका

रूपमा पहिचान गरिएको छ, किनकि त्यसको “ठहराइएको समय” छ, जसमा त्यो “समाप्त” हुनेछ। “रोष” ले अवश्य पनि एक समयावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ, किनकि यसको समाप्तिको लागि त्यसको “ठहराइएको समय” छ। यदि “रोष” केवल समयको एउटा बिन्दु मात्र भएको भए, त्यसको अन्त हुँदैनथ्यो; बरु त्यो केवल त्यही बिन्दु हुन्थ्यो, जब त्यो घटित भयो।

“क्रोध” को एक निश्चित अन्त्यबिन्दुद्वारा चिह्नित गरिएको थियो, त्यसकारण यसले एक समयावधिको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो समयावधि “अन्तिम क्रोध” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यदि अन्तिम छ भने, पहिलो पनि अवश्य हुनुपर्छ। “पहिलो क्रोध” दानियल अध्याय एघारमा पहिचान गरिएको छ, र त्यहाँ पनि त्यो एक समयावधि नै हो, किनकि पोपसत्ताले “क्रियाशील हुँदै समृद्ध हुने” थियो “क्रोध” को अन्त्यसम्म।

अनि समझ भएका तिनीहरूमध्ये कतिपय लड्नेछन्, तिनीहरूलाई जाँच, शुद्ध पार्न, र सेतो बनाउन, अन्तको समयसम्म; किनकि त्यो अझै तोकिएको समयको निम्ति हो। अनि राजाले आफ्नो इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र प्रत्येक देवताभन्दा आफूलाई महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा अचम्मका कुराहरू बोल्नेछ; अनि क्रोध पूरा नभएसम्म ऊ सफल हुनेछ; किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यही पूरा हुनेछ। दानिएल ११:३५, ३६।

यी दुई पदहरूमा आफ्नो इच्छाअनुसार गर्ने र आफूलाई उच्च पार्ने राजा नै विषय हो। छत्तीसौं पद नै त्यो पद हो जसलाई पावलले परिभाषित रूपमा उद्धृत गर्छन्, जब उनले “पापको मानिस”लाई चिनाउँछन्, जो परमेश्वरको मन्दिरमा बसेर आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ। सन् ५३८ देखि १७९८ सम्मको अन्धकार युगको सतावट पैँतीसौं पदमा चिनाइएको छ, र त्यो “अन्त्यको समय” अर्थात् १७९८ सम्म जारी रहन्छ, जुन “नियुक्त समय” थियो। त्यसपछि छत्तीसौं पदले पोपसत्ताले “क्रोध पूरा नहोउन्जेल” “समृद्धि पाउनेछ” भनी चिनाउँछ। यस पदले पोपसत्ता १७९८ सम्म समृद्ध भएको थियो भनी देखाउँछ, जहाँ पहिलो “क्रोध” “पूरा भएको” थियो। परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनले पोपसत्ता बाह्र सय साठी वर्षसम्म, अर्थात् “अन्त्यको समय” १७९८ सम्म, जारी रहनेछ भनी “निश्चित” गरेको थियो।

पहिलो “क्रोध” १७९८ मा समाप्त भयो, र “अन्तिम क्रोध” १८४४ मा समाप्त भयो। दुवै क्रोधहरूलाई समय-अवधिका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसका निश्चित अन्त्यहरू थिए; यसरी ती दुवैलाई समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूका रूपमा चिनाइन्छ। गब्रिएललाई पल्मोनीले दानियललाई “साँझ र बिहानहरू” (दिनहरू) को दृश्य (“mareh”) बुझाउन आज्ञा दिएका थिए, जसले २२ अक्टोबर १८४४ लाई चिनायो, र उनले त्यस मितिका लागि दोस्रो साक्षी प्रदान गरेर त्यसो गरे।

दानिएलले बुझ्न चाहेको पद तेह्रको “chazon” दर्शन भनेको कुल्चीमिल्ची पारिने त्यस दर्शन थियो, जुन १७९८ मा “अन्तको समय” मा पुगेर समाप्त भयो। पद चौधको “mareh” दर्शन भने ख्रीष्ट २२ अक्टोबर, १८४४ मा परमपवित्र स्थानमा प्रकट हुनुभएको घटनासँग समाप्त भयो, जसले तेईस सय वर्षको समय-भविष्यवाणीको पूर्ति गर्‍यो, साथै पच्चीस सय बीस वर्षको समय-भविष्यवाणीको पनि पूर्ति गर्‍यो। ती दुवै समय-भविष्यवाणीहरू हबकूकका पवित्र पाटीहरूमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले प्रभुको हातद्वारा निर्देशित भएको र परिवर्तन गरिनु नहुने भनी चिनाउनुभएको छ।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हामीले सिक्नुपर्ने धेरै पाठहरू छन्, र बिर्सनुपर्ने पनि धेरै, धेरै छन्। परमेश्वर र स्वर्ग मात्र अभ्रान्त छन्। जसले यस्तो ठान्छन् कि उनीहरूले कहिल्यै पनि आफूले प्रिय मानेको धारणा त्याग्नुपर्ने छैन, वा आफ्नो मत परिवर्तन गर्नुपर्ने कुनै अवसर आउनेछैन, तिनीहरू निराश हुनेछन्। जबसम्म हामी आफ्नै विचार र मतहरूलाई अडिग हठका साथ समातेका रहन्छौं, तबसम्म हामीले ख्रीष्टले जसका लागि प्रार्थना गर्नुभयो त्यो एकता प्राप्त गर्न सक्दैनौं।” Review and Herald, July 26, 1892.